

CONSILIUL LEGISLATIV

Enunț de propunere legislativă

333/19.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (b333/21.05.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2509/26.05.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D500/26.05.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, în fapt, modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, urmărindu-se prin măsurile propuse, potrivit Expunerii de motive, „corectarea caracterului excesiv al reglementării actuale, pentru a proteja sumele destinate copilului și pentru a asigura un echilibru just între interesele creditorilor și interesul superior al copilului”.

2. Prin conținutul normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. În ceea ce privește **Expunerea de motive**, semnalăm că, raportat la prevederile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt prezentate, printre altele, în mod real insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, informații referitoare la consultările derulate în vederea elaborării proiectului, organizațiile și specialiștii consultați și nici implicațiile pe care noua reglementare le va avea asupra legislației în vigoare.

Referitor la așa-zisele insuficiențe și neconcordanțe ale reglementărilor în vigoare, observăm că acestea din urmă sunt doar considerate excesive, dar raportarea se face doar la situația aparte a unor categorii de debitori (beneficiari de indemnizație lunară pentru creșterea copilului), fără a avea în vedere și varietatea creditorilor, ale căror rațiuni de începere a executărilor silite pot prevala față de motivele invocate de debitori pentru a exclude de la urmărire silită anumite venituri.

Astfel, cu toate că se identifică anumite insuficiențe ale actualelor reglementări și motivarea este construită în jurul ideii de protejare a interesului superior al copilului, la o analiză atentă constatăm că **obligția prevăzută la art. 6 alin. (1) teza a II - a din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la temeinica fundamentare a soluțiilor preconizate, luând în considerare, printre altele, interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne nu a fost îndeplinită**, chiar dacă se invocă o decizie a Curții Constituționale, la care inițiatorul afirmă că se aliniază prin măsurile propuse.

Această concluzie, va fi argumentată prin analiza succintă a soluțiilor promovate, care: fie, din cauza impreciziei redactărilor, răspund doar intereselor superioare ale unor copii, neavând în vedere și situațiile în care alți copii sunt implicați din punct de vedere material, direct sau indirect (prin părinți sau alți reprezentanți legali) în procedura executării silite (art. I), încălcând și principiul nediscriminării, fie încalcă principiul neretroactivității (intervenția de completare a art. 20 cu alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, cuprinsă tot la art. I și art. III), fie introduc truisme legislative, deoarece reglementează expres caracterul personal al datoriilor părinților care încasează și pensiile de întreținere ale copiilor.

5. Cu titlu preliminar, semnalăm că soluțiile legislative preconizate abordează de o manieră contrară Constituției, dreptului internațional referitor la protecția tuturor copiilor și principiilor

aplicabile în materia executărilor silite, concordante cu Legea fundamentală, aspecte care nu ar prezenta nicio dificultate pentru absolvenții facultăților cu profil juridic, constituind, în limbaj comun, borne a căror existență nu poate fi pusă la îndoială, deoarece transpun în limbaj normativ linii directoare logice pe baza cărora se organizează prin drept relațiile sociale.

Cu toate că argumentație diametral opusă poate fi oricând construită, în mod natural sau artificial, aceasta pentru a fi validată trebuie să se fundamenteze pe realitatea juridică (ce reflectă realitatea socială), pe raționalitate și nu se poate abate de la principiile fundamentale ale dreptului, care cu atât mai mult trebuie respectate cu prilejul instituirii de norme destinate satisfacerii necesităților de viață, acestor principii subordonându-li-se dezvoltarea sistemului de drept. Este cazul cel puțin al principiului egalității și al responsabilității, oglindite în legislația internă, începând cu Constituția.

Egalitatea în acest caz înseamnă identificarea tuturor situațiilor în care anumite bunuri (venituri bănești) nu pot fi urmărite silit, deoarece prezintă natură juridică asemănătoare și că motivele de exceptare de la urmărire trebuie să fie similare, în timp ce **responsabilitatea** presupune că atunci când o persoană contactează datorii, asumându-și obligații, aceasta trebuie să și răspundă pentru îndeplinirea acestora și plata datoriilor, cazurile de exceptare urmând a fi extrem de restrânse și condiționate de buna credință a debitorului. În niciun caz, un debitor care, spre exemplu, a achiziționat cu plata în rate un bun care depășește necesarul existenței (spre exemplu un telefon mobil sau un produs electrocasnic de o calitate peste medie) nu poate invoca interesul superior al copilului pentru a nu achita datoria către creditor, deoarece el însuși prin cheltuieli voluptuare a nesocotit interesul superior al propriilor copii.

Întrucât avizele precum cel de față nu ar trebui să se transforme în sinteze de drept pe materii, uneori interdisciplinare, neavând, conform legii, caracterul de studii de documentare, analiza în spiritul teoriei generale a dreptului se va limita la cele de mai sus, în continuare, fiind prezentate principalele neconcordanțe cu Legea fundamentală și neintegrarea în sistemul juridic a normelor propuse, conjugate cu identificarea unor aspecte evidente de încălcare a principiului legalității în componenta referitoare la calitatea actului normativ.

6. Prin soluțiile preconizate la **art. I** referitor la modificarea (și completarea, totodată, a aceluiași element structural, **art. 20**¹ sunt încălcate principii constituționale, dar și principiul interesului superior

¹ contrar exigențelor de tehnică legislativă.

al copilului (determinat și de imprecizia redactărilor), consacrat atât în instrumente juridice internaționale ratificate de România, cât și în dreptul intern.

6.1. În ceea ce privește sfera de cuprindere a soluțiilor preconizate la **art. 20 alin. (1) și (1¹)**, constatăm că aceasta nu acoperă întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, nefiind luate în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, contrar prevederilor art. 24 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având ca scop, printre altele, urmărirea respectării principiului egalității de tratament în procesul de edictare a normelor juridice.

Mai întâi, sunt pierdute din vedere ipotezele prevăzute în teza a II - a *de lege lata* a art. 20 alin. (1), ce vizează alte drepturi prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 și care, în prezent, sunt în mod expres incluse în sfera veniturilor neurmăribile silit, cu o singură excepție, doar în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu titlul cu care au fost acordate.

Apoi, prin textul propus pentru alin. (1), din cauza formulărilor ambigue – „indemnizația pentru creșterea copilului ... nu poate fi urmărită silit (...) pentru orice alte creanțe care nu au legătură cu obligația de întreținere a copilului” -, care, prin folosirea singularului „copilului”, conduc la concluzia că este vizat același copil, cel pentru care se încasează indemnizația pentru creștere și cel față de care s-a stabilit și obligația de întreținere, rezultă că nu este avut în vedere decât interesul superior al copilului al cărui părinte sau reprezentant legal, debitor față de care a început executarea silită beneficiază de indemnizația pentru creșterea copilului, nu și interesul creditorului, care, la rândul său poate acționa în interesul superior al unui alt copil față de care are obligația de creștere și educare sau, mai mult chiar, creditorul poate fi chiar copil sau mai grav, un alt copil al debitorului.

Analiza poate merge mai departe, punând în balanță, spre exemplu, obligația de întreținere față de părinții aflați în nevoie, a persoanei care beneficiază de indemnizație pentru creșterea copilului și îndatorirea aceleiași persoane de creștere a copilului/copiilor, modalitatea concretă de realizare a ambelor, atunci când nu sunt executate de bunăvoie, implicând și sumele de bani necesare pentru îndeplinirea lor, neputând fi stabilită la nivel general, prin lege, ci numai cu prilejul analizei situației de fapt și a celei de drept de către o instanță de judecată, prin raportare la fiecare caz concret.

De altfel, chiar Decizia Curții Constituționale nr. 232/2021, invocată în Expunerea de motive, la paragraful 21, s-a reținut că

„indemnizația lunară pentru creșterea copiilor trebuie să poată fi urmărită și supusă executării silite, în limitele prevăzute de cadrul legal în materie, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă, pentru recuperarea oricărei creanțe, deoarece, în lumina principiului legalității și a principiului bunei-credințe, subiecții de drept trebuie să aibă o conduită conformă cu cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și să execute de bunăvoie obligațiile care le revin”.

6.2. De asemenea, soluțiile propuse pentru **art. 20 alin. (1) și (1¹)**, exclud, în mod discriminatoriu, fără justificare adecvată, din categoria veniturilor care pot fi urmărite silit, cu unele excepții, indemnizația pentru creșterea copilului acordată debitorului obligației executate silit, **deși orice altă sumă ce se plătește periodic debitorului și este destinată asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, ar trebui să urmeze același regim juridic.** Exemplul cel mai simplu îl constituie copilul în cazul căruia obligația de creștere și educare îi revine unui părinte care încasează un salariu lunar sau unui bunic pensionar, atât salariul, cât și pensia, deși pot avea ca beneficiar indirect copilul, supunându-se regimului de drept comun în materia urmăririi silite, adică prevederilor art. 729 din Codul de procedură civilă.

6.3. Soluția preconizată la **art. I pentru art. 20 alin. (1³)** referitoare la popririile înființate anterior intrării în vigoare a legii care face obiectul prezentului proiect, **încalcă principiul constituțional al neretroactivității, ce cunoaște doar două excepții, legea penală sau contravențională mai favorabile.**

Acest principiu este reiterat și detaliat la art. 6 din Codul civil, precum și la art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă, acestea din urmă prevăzând în mod expres că: „**Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare**”, respectiv că „**Procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi**”.

7. La **art. II**, după constatarea faptului că **art. 728 și 729** asupra cărora se dorește să se intervină, nu sunt textele reale vizate deoarece, *de lege lata*, art. 728 are 7 alineate, iar art. 730 este alcătuit dintr-un singur alineat, ci art. 729 și art. 730, se impun următoarele remarci:

7.1. Cu toate că însuși inițiatorul precizează în Expunerea de motive că pensia de întreținere cuvenită copilului nu poate fi urmărită pentru datoriile părintelui (reprezentantului legal sau ale persoanei care administrează aceste sume), fiind logic, firesc să se procedeze astfel, deoarece copilul este proprietarul bunurilor mobile constând în pensie

de întreținere, soluțiile promovate la **pct.1** dau expresie acestui firesc, instituind un truism legislativ, nepermis la niciun nivel normativ și cu atât mai puțin la un asemenea rang al actului normativ.

Mai mult decât atât, referitor la **caracterul personal al obligației de întreținere** există deja prevederi exprese la art. 514 din Codul civil, iar Curtea Constituțională le-a dezvoltat la paragraful 24 din decizia nr. 232/2021: „(...) obligația de întreținere are caracter personal, iar dreptul la întreținere nu poate fi cedat și nu poate fi urmărit decât în condițiile prevăzute de lege. **Așadar, norma instituie caracterul intuitu personae al obligației de întreținere, caracterul personal raportându-se atât la debitor, cât și la creditor (...)**”.

Lipsa de diligență a părintelui, reprezentantului legal sau a persoanei care administrează aceste bunuri mobile (deci nu le are în proprietate), care știind că este parte (debitor) într-o procedură de executare silită sau este supusă unui astfel de risc, nu deschide un cont distinct în numele copilului, **nu poate fi suplinită de lege**, care trebuie să se aplice în mod egal și impersonal tuturor subiectelor de drept.

7.2. În plus, fără a urmări identificarea ambiguităților din textele propuse, pentru a nu se crea falsa impresie că neregularitățile de redactare pot fi remediate, iar soluțiile promovate, ne limităm doar la a constata necunoașterea terminologiei și instituțiilor specifice domeniului executărilor silite, în cuprinsul Codului de procedură civilă nefiind folosită expresia „pensie de întreținere”, iar **poprirea constituind una din formele urmăririi silite**, dar și faptul că art. 730 așa cum este în vigoare s-ar fi aplicat și noilor soluții, dacă acestea erau necesare și corecte, dar nu este cazul.

8. Date fiind cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată, aspectele de fond pe care le abordează fiind greșit înțelese, motiv pentru care normele *de lege lata* ar trebui păstrate.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 597/18.06.2026